

Jelikož se máj život zúžil do dvou aktivit a to být doma a nebo jít s ÁEe~kem na procházku, bylo na~ase s tím n~co Ud~lat n~jaký životní obrat, který by má posunul n~kam jinam. N~kam výš. Práv~ z toho d~vodu jsem se jednorozhodnul, Á~e p~jdu do sebe a zkusím zm~nu. Byl to risk, ale mohl vyjít.

Rozhodl jsem se, Á~e spolu s ÁEe~kem nav~tívíme obchodní d~m, který máme kousek od domu. Slýchal jsem tento objekt od okolních matek samou chválu, tak~e z mého pohledu to byla ideální p~tíležitost, jak zabít p~l dne. Od té doby, co mám ÁEe~ka, totiž Á~as nevyužívám. Já ho zabírám a od chvíle, kdy se ÁEen~k vzbudí, Á~ekám, a~ zase usne.

Obcho~ák otvírá v dev~t ráno, a proto jsme vyrazili s mírným p~edstihem o p~l ~esté, abych zbyte~n~ dlouze nevyspěval a nehý~mil aktivitou. ÁEen~k vytu~il, Á~e se bude dít n~co velkého, a p~ivstal si mazácky na ~tvrtou, n~co nepro~vihnul. Dokonce si prozírav~ vytáhl ze své sk~íky sváte~ní body~ko a dal ho do lední~ky. U~ pátou netrp~liv~ p~elapoval p~ede dvě~mi a silácky prohlá~oval "pá". Nechal jsem ho, a~ má ty své silácké Á~e, kdy~ tu jsem zaslechl cvaknutí dvě~mi a silácké "pá", které se jakoby vzdalovalo. Za~el jsem se podívat do p~edsín~ a ten malej sír si otev~el dvě~ a zdrhnul ven na chodbu. Bos a v trenkách jsem ÁEe~ka po krátkém sprintu z chodby stáhnul zp~t a nabyl dojmu, Á~e asi u~ p~jdeme.

Po krátkém hledání jsem na~el ÁEe~kovou body~ko, které si p~edp~ipravil v lednici a sna~il se ho obléknout. Body~ko bylo takové lehce zmrzlé a byly na n~m ulpělé malé krystalky ledu. Navlékl jsem ho na ÁEe~ka, který Á~val zimou, ale to se nedalo nic d~lat. Cht~l to, tak to má. I byla je~tma, kdy~ jsme dorazili k obcho~áku. Bylo deset minut po p~l ~esté a obcho~ák zatím kupodivu otev~ený nebyl. Otevírací doba byla neúprosná a, by~ jsem tajně doufal, ani dnes Á~ádná zm~na nebyla. Chvilku jsme stáli p~ed vchodem v domn~ní, Á~e se nás n~komu zevnit~ z~elí a pustí nás dovnit~, ale mám pocit, Á~e vevnit~ nebyl. Nedalo se nic d~lat a museli jsme s ko~árkem skoro dv~ a p~l hodiny krou~it kolem obchodního domu jak supi, než se ho rá~í otev~ít.

A pak to kone~n~ p~i~lo. Po asi tisíci okruhu kolem obchodního centra ukazovaly hodiny t~mi minuty dev~t, a proto byl Á~as jít stepovat p~ed vchod. Bylo celkem p~ekvapivé, Á~e p~ed vchodem ji~ stáhluk osob se d~lil na seniory a matky s ko~árkami. Nev~d~l jsem, k jakému táboru se mám p~ipojit, tak jsem s ko~árkem postával opodál a sledoval co se d~lo. Bylo to totiž celkem zajímavé: 8:59 - Z tábora senior~ se ozývají názory, Á~e u~ by mohli otev~ít, Á~e by je ta minuta nezabila. Tábor matek mezi sebou klábosí o pedikú~e. 9:00 - Tábor senior~ za~iná být nervózní. Jeden postar~í pán výhr~n~ mává nad hlavou holí a do~aduje se vstupu. Tábor matek si navzájem chválí, jak zhubly a jaké mají hezké boty. 9:01 - M~í~e u vchodu jsou stále zav~ené. Tábor senior~ za~iná iniciovat petici za neprodlené otev~ení obchodního centra. Tábor matek si vym~uje fotky svých d~tí. 9:02 - Z tábora senior~ létají sm~rem ke vstupu silná slova jako "blamá~", "skandál", "hulvátství" nebo "ká~ivárna". Jedna paní se du~ovala, Á~e to by se za komunist~ stát nemohlo. Postar~í pán vyk~ikoval, Á~e na tu m~í~u vy~e z ní spadne a zabije se. Á~e je mu to v~echno jedno. Tábor matek pomlouvá své mu~e. 9:03 - Tábor senior~ je na pokraji války. N~kte~ se sna~í p~ehryzat m~í~e, jiní se pokou~ejí stav~t lidskou pyramidu. F~ vyhr~oval, Á~e na m~í~u vyleze, nyní vyzývá ostatní, aby jej pou~ili jako beranidlo a m~í~u prorazili. Tábor matek z matek zaujaly startovací pozici. 9:04 - M~í~e se za~iná otevírat. Mezi táborem senior~ prob~hlo v návalu euforie n~kolik mexických vln a bylo zaznamenáno pár p~ípad~ infarkt~ a matky s ko~árky s k~íkem vb~hly dovnit~ (n~ které byly napohlčené atmosférou, Á~e ko~árky s d~tmi zapomn~ly venku).

Jakmile dav nep~etn~ vniknul do obcho~áku, ve vnit~ku a spo~ádan~ jsme ve~li dovnit~ i my s ÁEe~kem. Á~ uvnit~ mi do~lo, pro~ ty matky byly p~i sprintu dovnit~ se skoro p~erazily. V obcho~áku totiž byl jenom jeden d~tský vlá~ek a samoz~ejm~, Á~e kdy~ d~ív mele. Jelikož u vlá~ku byla fronta, která se vinula celým obcho~ákem, rozhodl jsem, Á~e najdu ÁEe~kovi vy~jinde. Nikde Á~ádná kratochvíle pro dít~ nebyla. V~de samé obchody. Á~ záhy jsem zjistil, pro~ je obchodní d~m pro matky s d~tmi tak oblíben. Vysedávají totiž ve v~udyp~ítomných kavárnách, klábosí o Á~enských v~cech jako je kade~ník, podprsenky nebo tampóny a d~ti bu~ pobíhají kolem a nebo Á~vou v kout~, kde si jich nikdo nev~or. To nebylo nic pro testosteronem nabytou partu, jakou jsem já a ÁEen~k.... Chvilku jsem bezradn~ bloumal mezi obchody, kdy~ tu jsem v rohu objevil zastr~ené houpací autí~ko. S velkou slávou jsem do n~j ÁEe~ka posadil. Ten byl jak jatej a s výskotem vyk~ikoval "brm brm". Vhodil jsem do autí~ka po~adovanou dvacetikorunu a o~ekával velké v~ci. Autí~ se rozsvítilo jedno sv~tlo, popojelo asi o dva centimetry sm~rem nahoru, chvilku setrvalo v této poloze a následn~ sjelo op~t o dva centimetry dol~. To bylo celé, co to um~lo. ÁEe~kovi byla sice ubohost autí~ka ukradená, proto~e se zahryznul do volantu a bla~en~ uslintával, ale já jsem byl roz~arován. To auto v podstat~ nic ned~lalo. Asi po p~ti minutách jsem zjistil, Á~e jízda p~ed ~ty~mi minutami skon~ila (ne~lo moc dob~e rozpoznat, jestli autí~ko je~tá nebo u~ ne), proto jsem ÁEe~ka odtrhnul od volantu, a umístil jej zp~t do ko~árku. B~hem p~esunu ÁEe~ka z ko~árku jsem si pov~imnul, Á~e ÁEen~k zna~n~ zasmrádá. Vyhlásil jsem proto situaci "posránek" a pídl jsem se po míst~, kde bych ho mohl p~ebalit. Intuitivn~ jsem zamí~il sm~rem k záchodk~m, kde jsem hodlal tento problém vy~e~it. Zde jsem narazil na celkem zajímavou v~c. Na dvě~ích dámských toalet vedle figurky paní v sukni byla i figurka, která p~ebalovala dít~. Na dvě~ích pánských toalet byla pouze figurka pána bez sukne~ a fixem napsáno "Paroubek je pi~a". Á~ádná figurka, která p~ebaluje dít~, zde nebyla. To mi p~i~lo nefér. Bylo na~ase si p~izr~e fotrové to nemají v dne~ní matriarchální dob~ lehké a tak n~jak s nimi nikdo nepo~ítá. Nakouknul jsem tedy nesm~le na dámské toalety, zda je vzduch Á~istý. Sice jsem po o~ku zahlédl p~ebalovací pult, ale takté~ jsem zahlédl n~co jsem zahlédnout necht~l a u~ to nechci nikdy vid~t. Dost se tím zm~nil máj pohled na Á~eny a podle máj u~ nikdy n~ stejný. Ka~dopádn~ jsem to s dámskými záchody vzdal a ~el s ÁEe~kem na pány. Tam jsem ho v klidu p~ebalil v umyvadle a bylo. P~ebalené a vo~avé dít~ (místo masti~ky jsem mu mezi p~tky vyma~kal n~kolik deček tekutého nádobý nad umyvadlem) jsem umístil do ko~árku a ~el jsme omrknout vlá~ek. U vlá~ku u~ fronta nebyla.

Akorát v n~m sed~l tlustý chlape~ek, který zb~sile kroutil volantem. Ani nejel. Od pohledu pros~á~ek. Chvilku jsem tedy Á~ekal, a~ chlape~ka p~estane jeho Á~innost bavit a já bych mohl do vlá~ku umístit ÁEe~ka, který za~ínal být v ko~árku do~adovol se jízdy. Po chvíli Á~i~lo mé trp~livosti p~etekla. Chlape~ek bla~en~ kroutil volantem a z mého pohledu

https://www.kudlanka.cz

úplně zbytečně tuto jedinou kloudnou atrakci zablokoval. Usoudil jsem, že hoch si užil dost, podíval jsem se, jestli nemá někde poblíž rodiče a toho malého špekounka z vláčku násilím odstranil. Tak se podle mě pozná dobrý rodič. Vytáhne vycí cizí dítě z vláčku, aby se mohlo svést jeho dítě. Cizího chlapečka jsem vycího odnesl do přílehlého obchodu s botama, aby nebudil rozruch a děk se mohl konečně svést. Matčiná matka byl ve vlaku šťastný. Atrakci jsem napumpoval drobnýma za dvě kila, aby se kluk taky trochu pomohl. Kroutil volantem, pítl, troubil, vyskakoval za jízdy z jedoucího vlaku. No prostě byl šťastný. Světlu rodinnou chvíli však záhy narušil opřten ten malý otlý kluk, který se vehementně dral zpět do vláčku. Tak to ne. Vzal jsem znovu malého hochu a jal jsem se ho někam zamknout, když tu z přílehlé kavárny na mě zašval asi dvěstakilový dvoumetrový chlap: "hele, nech mého kluka!". Viděl jsem, jak rozbil láhev o stěnu a pomalu se na mě šine se štěpem. Usoudil jsem, že tady není čas na hrdinství. Cizího kluka jsem odhodil, popadl malého matčinu matčinu narval ho do kočárku a úprkem jsem si zachránil holý život. Tak já fakt nevím. Obchodní děm nás s matčinou přílíš neoslovil. Všeude jenom samý obchody, kavárny narvaný klábosícími paníčkami, pár ubohých atrakcí pro děti a agresivní fotové. To není nic pro nás. Příš se půjdeme mrknout třeba do železárny nebo pojišovny. Tam aspoň dávaj bonbóny zadara, a když budu edstírat, že mě zajímá pojišování, má klidně i půl dne.

DOMINIK LANDSMAN <http://fotrux-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)